

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/25416 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 30 januari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 januari 2007, verzonden op 2 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 15 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

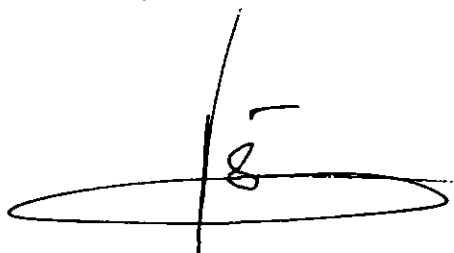
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 juni 2007

347-551.

Verzonden: 08 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 06/25416 BEPTDN

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
30 januari 2007

inzake

geboren op : , van Afghaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. V. Senczuk, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr. S. Gobardhan, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie-
en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij beslissing van 1 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de
aanvraag van eiser van 5 januari 2004 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor
onbepaalde tijd afgewezen. Eiser heeft hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 24 november 2006, waar eiser in persoon is
verschenen. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun
standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 In geschil is of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor
onbepaalde tijd.

2.2 Op 28 november 2000 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een
verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij beschikking van 9 mei 2001 is eiser in het bezit gesteld
van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef
en onder d, Vreemdelingenwet 2000 (Vw), met ingang van 28 november 2000, geldig tot 28
november 2003.

Aan eisers aanvraag heeft hij destijds -samengevat- het volgende ten grondslag gelegd. Eiser is
uit voorzorg uit Afghanistan gevlucht omdat hij gezocht wordt door de Taliban die had ontdekt
dat hij wijn maakte. Op 5 januari 2004 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een
verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd ingediend.

Tijdens het gehoor van 25 februari 2005 heeft eiser verklaard dat hij bij terugkeer naar
Afghanistan problemen verwacht te krijgen met vuurgevaarlijke mensen met wie zijn broer
eerder problemen heeft ondervonden.

2.3 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. De grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw, is komen te vervallen hetgeen aanleiding is om de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd af te wijzen. Op het moment van het verlenen van de verblijfsvergunning asiel bestonden er geen andere gronden, als genoemd in artikel 29 Vw, om de betreffende verblijfsvergunning te verlenen. Eiser wordt weliswaar geloofd in het feit dat de Taliban op 10 november 2000 is langsgeslagen bij de woning van de vriend van eiser, echter eiser heeft de aan dit feit ontleende vermoedens dat hij zou worden gezocht door de Taliban vanwege de alcoholproductie en alcoholhandel geenszins aannemelijk gemaakt. Ook thans bestaan geen andere gronden om aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Overwogen wordt dat de aan de problemen van zijn broer ontleende vermoedens tot vrees van eiser niet aannemelijk worden geacht. Er wordt geen geloof gehecht aan de realiteitsgehalte van de gestelde te verwachten wraakacties bij terugkeer in Afghanistan. Voorts worden de door eiser aangevoerde omstandigheden onvoldoende zwaarwegend geacht om te oordelen dat in redelijkheid van eiser niet kan worden verlangd terug te keren naar zijn land van herkomst. Tot slot overweegt verweerder dat gelet op het meest recente ambtsbericht van Afghanistan van februari 2006 geen aanleiding wordt gezien om wederom een categoriaal beschermingsbeleid voor Afghanistan in te stellen.

2.4 Eiser bestrijdt dit besluit en voert daartegen aan dat hij om reële redenen uit Afghanistan is gevlucht. Hij heeft over zijn asielmotieven de waarheid gesproken en de door hem beschreven problematiek is daadwerkelijk aanwezig. Verweerder heeft ten onrechte geoordeeld dat het asielrelaas ongeloofwaardig dient te worden geacht. Eiser is voorts van mening dat verweerder ten onrechte heeft geoordeeld dat de grond voor verlening van de aan eiser verleende verblijfsvergunning is komen te vervallen nu de situatie in Afghanistan nog immer slecht en onveilig is te noemen. Tot slot is eiser van mening dat hem om redenen van humanitaire aard verblijf in Nederland dient te worden toegestaan. Immers de meeste familieleden van eiser wonen in Nederland, eiser heeft de zorg over zijn zieke moeder en eiser is goed geïntegreerd in de Nederlandse samenleving. Bij brief van 1 juni 2006 heeft eiser een verklaring van zijn werkgever alsmede zijn arbeidscontract overgelegd.

2.5 Ingevolge artikel 13 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien –voor zover hier van belang– internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.6 Ingevolge artikel 34 Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd worden afgewezen als op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 zich voordoet.

2.7 Ingevolge artikel 32, aanhef en eerste lid, onder c, Vw kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen.

2.8 Ingevolge artikel 29 Vw kan een verblijfsvergunning asiel –onder meer– worden verleend aan de vreemdeling die een verdragsvluchteling is, die aannemelijk heeft gemaakt gegronde redenen te hebben om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, of van wie in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het

zaaknummer: AWB 06/25416 BEPTDN

blad 3

land van herkomst wegens klemmende redenen van humanitaire aard of voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algemene situatie aldaar.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.9 Verweerder heeft de aanvraag van eiser voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd afgewezen omdat het categoriaal beschermingsbeleid voor Afghanistan op 9 september 2002 is afgeschaft, waardoor de grond voor verlening als bedoeld in artikel 29 Vw zich niet meer voordoet. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: AbRS) heeft geoordeeld in de uitspraak van 4 februari 2003 (JV 2003/110) heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan zodanig ten goede is veranderd dat niet langer categoriale bescherming behoeft te worden geboden. Voorts heeft de AbRS in de uitspraak van 12 februari 2004 (JV 2004/139) geoordeeld dat nadien geen feiten en omstandigheden zijn gebleken die aanleiding hebben gegeven tot het instellen van een vertrekmoratorium. Gelet hierop is er evenmin aanleiding tot het instellen van een verdergaande maatregel tot het bieden van categoriale bescherming. De AbRS heeft in de uitspraken van -onder meer- 9 november 2004 (JV 2005/41), 23 augustus 2005 (JV 2005/398) en 9 maart 2006 (JV 2006/193) bevestigd dat de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat er geen aanleiding bestaat tot het voeren van een beleid van categoriale bescherming. Het beroep, voor zover dit is gericht tegen dit onderdeel van de bestreden beslissing, is daarom ongegrond.

2.10 De rechtbank ziet zich thans geplaatst voor de vraag of verweerder terecht heeft geoordeeld dat eiser ten tijde van de verlening van de voorwaardelijk vergunning tot verblijf geen aanspraak kon maken op een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op een andere grond genoemd in artikel 29 Vw.

2.11 Uit het bestreden besluit blijkt dat verweerder eisers aanvraag wegens een ongeloofwaardig asielrelaas heeft afgewezen. De rechtbank dient te beoordelen of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers asielrelaas ongeloofwaardig dient te worden geacht.

2.12 Bij de beoordeling van de vraag of verweerder het asielrelaas in redelijkheid als ongeloofwaardig heeft kunnen bestempelen, gaat de rechtbank uit van het volgende toetsingskader. In de hoofdstukken C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.3.4 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) is neergelegd dat verweerder het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aanneemt, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

2.13 De rechter toetst deze beoordeling van verweerder terughoudend en beantwoordt de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen. Dit geldt evenzeer voor de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door eisers aan die gestelde feiten ontleende vermoedens over wat hen als gevolg daarvan bij terugkeer aan behandeling te wachten staat. Dit laat onverlet dat de rechter de besluitvorming aan de eisen

van met name zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering die het recht daaraan stelt moet toetsen.

2.14 Ten aanzien van verweerders beoordeling van eisers asielrelaas ten tijde van de verleende verblijfsvergunning overweegt de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser zijn gestelde vermoedens van vrees dat hij zou worden gezocht door de Taliban vanwege de alcoholproductie en alcoholhandel geenszins aannemelijk heeft gemaakt. Verweerder heeft in dit kader mogen stellen dat uit eisers verklaringen niet is gebleken dat de Taliban op de hoogte is geraakt van zijn betrokkenheid bij dergelijke activiteiten. Verweerder heeft zich op het standpunt mogen stellen dat eiser op geen enkele wijze nader heeft geconcretiseerd dat zijn identiteit bekend is geraakt bij de Taliban. De enkele stelling in beroep dat eiser wel degelijk problemen heeft ondervonden vanwege deze activiteiten is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende gemotiveerd onderbouwd zodat deze niet kan afdoen aan de overwegingen als verwoord in de bestreden beschikking.

2.15 De rechtbank is gelet op het vorenstaande van oordeel dat verweerder terecht heeft overwogen dat eiser ten tijde van de verlening van de voorwaardelijk vergunning tot verblijf geen aanspraak kon maken op een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op een andere grond genoemd in artikel 29 Vw.

2.16 Voorts overweegt de rechtbank ten aanzien van verweerders beoordeling van de huidige situatie dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat er geen geloof wordt gehecht aan het realiteitsgehalte van de gestelde te verwachten wraakacties bij terugkeer van eiser in Afghanistan. Hiertoe acht de rechtbank van belang dat verweerder heeft mogen stellen dat eiser de aan de problemen van zijn broer ontleende vermoedens tot vrees niet aannemelijk heeft gemaakt. Van belang wordt geacht dat eiser in dit kader nimmer heeft verklaard persoonlijk te zijn bedreigd door mensen die wraak wilden nemen op zijn broer. Voorts heeft verweerder mogen stellen dat eiser zijn gestelde vrees baseert op een gesprek van vijf minuten dat hij circa twee jaar geleden heeft gehad met zijn voormalige buurman en dat dit gesprek niet als een concrete en reële onderbouwing van eisers vrees wordt gezien. Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiser zich in hetgeen in beroep naar voren is gebracht onvoldoende gemotiveerd op het standpunt gesteld dat hij bij terugkeer naar Afghanistan wraakacties zou kunnen verwachten.

2.17 De rechtbank is derhalve van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, Vw.

2.18 Ten aanzien van eisers beroep op klemmende redenen van humanitaire aard als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw overweegt de rechtbank dat verweerder zich voldoende gemotiveerd op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door eiser aangevoerde omstandigheden onvoldoende zwaarwegend zijn om te oordelen dat in redelijkheid niet van eiser kan worden verlangd terug te keren naar Afghanistan. De omstandigheid dat eiser in Nederland geïntegreerd zou zijn, zijn familieleden in Nederland verblijven en hij voor zijn moeder dient te zorgen kunnen geen rol spelen bij onderhavige beoordeling omdat deze geen verband houden met eisers asielrelaas en geen aanleiding vormden voor eisers vertrek uit Afghanistan.

2.19 Voorts is aan de orde of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft

zaaknummer: AWB 06/25416 BEPTDN

blad 5

kunnen stellen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw.

2.20 Eiser heeft zich in dit kader bij brief van 16 november 2006 beroepen op een uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam, van 4 juli 2006 (AWB 05/32042, LNJ: AZ1792). Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat gelet op het ambtsbericht van Afghanistan van februari 2006 geen aanleiding wordt gezien om wederom een categoriaal beschermingsbeleid voor Afghanistan in te stellen. Verweerder heeft ter zitting medegedeeld dat hoger beroep is ingediend tegen eerdergenoemde uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam.

2.21 Onder verwijzing naar de uitspraak van de AbRS van 27 december 2006 (nr. 200605571/1), waarin het hoger beroep van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie tegen eerdergenoemde uitspraak van Amsterdam gegrond is verklaard en de uitspraak van Amsterdam is vernietigd, overweegt de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de algehele situatie in Afghanistan niet zodanig is, dat thans een beleid van categoriale bescherming dient te worden gevoerd.

2.22 Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel.

2.23 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.24 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

Mitsdien wordt als volgt beslist.

zaaknummer: AWB 06/25416 BEPTDN

blad 6

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. S.G.M. Buys, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 30 januari 2007, in tegenwoordigheid van mr. A. Bouteibi als griffier.

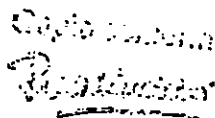

de griffier
de rechter

afschrift verzonden op: - 2 FEB 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Let wel: Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Advocatenkantoor Kleerekooper

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
T.a.v. de Vreemdelingenkamer,
Asiel - hoger beroep
Fax: 070 - 3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
0.1 MRT 2007	
ZAAKNR.	200701562
AAN:	VB
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEP Asiel

Van de bepaaldelijk tot het instellen van dit hoger beroep gevolmachtigde:

mr V. Senczuk, advocaat te Utrecht
Predikherenstraat 24
Postbus 686, 3500 AR Utrecht
telefoon 030 - 23 07 100
fax: 030-2307105
ons kenmerk: 616.140

Ten behoeve van de vreemdeling:

geboren op _____ van Afghaanse nationaliteit thans verblijvende
in Ede in deze domicilie kiezende ten kantore van gemachtigde.

Omschrijving beschikking:

Uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Utrecht van 30 januari 2007, verzonden 2 februari, in beroep tegen de afwijzing van het verzoek om verlening van een verblijfsvergunning asiel (zie bijlage).

Betreft de navolgende grieven:

In de uitspraak heeft de rechtbank zich op het standpunt gesteld dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat ciser geen verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd toekomt. Appellant is van oordeel dat er door de rechtbank onvoldoende argumenten zijn aangevoerd ter onderbouwing van dit standpunt en dat de (ogenschijnlijk) aangevoerde argumenten dit standpunt niet kunnen dragen.

Grief I Problemen met de Taliban

Onder rechtsoverweging 2.15 oordeelt de rechtbank dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellant ten tijde van de verlening van de voorwaardelijke vergunning tot verblijf geen aanspraak kon maken op een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op een andere grond genoemd in artikel 29 Vw.

Mr G.G.A.J. Adang
Mr V. Senczuk

Juridisch medewerker
Mw. Mr G. Ocak

Telefoon en faxnummers
Alg. secretariaat 030 - 2307100
Sect. strafzaken 030 - 2307125
Fax algemeen 030 - 2307105

postadres
Postbus 686
3500 AR Utrecht

busadres:
Predikherenstraat 24
3512 TN Utrecht

Ik kunt ons raadplegen voor adviezen en bijstand ter zake strafrecht, vreemdelingenrecht, sociale zekerheid, en familierecht.
Voor overige rechtsgebieden zullen wij u verwijzen naar samenwerkende kantoren.

Al onze handelsingen geschieden onder leveringsvoorwaarden (te verkrijgen bij ons secretariaat). Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder de dekking van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Advocatenkantoor Kleerekooper

Appellant is van mening dat de rechtbank zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat hij zijn vrees voor vervolging door de Taliban vanwege zijn alcoholproductie en alcoholhandel geenszins aannemelijk heeft gemaakt. Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte voorbij gaat aan hetgeen hij in de gronden van het beroep heeft aangevoerd omtrent zijn bewijsproblemen. Immers hij heeft aangegeven wel degelijk problemen ondervonden te hebben maar geeft tegelijkertijd aan niet in te zien op welke wijze hij deze problemen met behulp van documenten zou kunnen onderbouwen.

Niet valt in te zien naar mening van appellant waarom deze verklaring geen aanleiding voor een nader oordeel geeft.

Grief II Geen categoriale bescherming

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het beroep voorzover gericht tegen de afschaffing van het categoriale beschermingsbeleid ongegrond is.

Appellant is van mening dat de situatie in Afghanistan nog immer ongewijzigd slecht en onveilig is. Gelet op het feit dat het noodzakelijk is (Nederlandse) soldaten naar zijn land van herkomst te sturen, die aldaar ook daadwerkelijk strijd leveren met Talibanstrijders bestaat er wel degelijk aanleiding een categoriaal beschermingsbeleid te voeren naar mening van appellant.

Appellant is dan ook van mening dat de minister ten onrechte geen aanleiding ziet een categoriaal beschermingsbeleid te voeren voor Afghanistan.

Gelet op bovenstaande grieven is naar het oordeel van appellant de uitspraak van de rechtbank niet dan wel onvoldoende gemotiveerd.

REDENEN WAAROM appellant uw Afdeling verzocht de uitspraak van 30 januari 2007, procedurenummer AWB 06/25416, van de rechtbank 's Gravenhage, zitting houdende te Utrecht, te vernietigen en, opnieuw rechtdoende, het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder van 1 mei 2006 gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de proceskosten in beide instanties.

Utrecht, 1 maart 2007

Advocaat gemachtigde